

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ (ΑΥΤ)ΑΠΑΤΕΣ

Στις 21 Μαΐου, δεκάδες κόμματα -παλιά και καινούρια, εξωκοινοβουλευτικά και μη, με κυβερνητικό ή όχι παρελθόν και κάθε πολιτικής απόχρωσης- μάς καλούν να αναθέσουμε για άλλη μια φορά τις υποθέσεις που αφορούν στις ζωές μας σε κάθε λογής διαχειριστές και επίδοξους σωτήρες, νομιμοποιώντας εκ νέου την εξουσία τους. Μια επίκληση που, κάθε φορά που εισακούγεται, απομακρύνει όλο και περισσότερο εμάς τις/τους «από κάτω» από τη δυνατότητα για ατομικό και συλλογικό αυτοκαθορισμό, για ατομική και κοινωνική χειραφέτηση.

Η εκλογική διαδικασία ανάδειξης αντιπροσώπων στο κοινοβούλιο αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του δημοκρατικού πολιτεύματος, με τη συμμετοχή μας στα «κοινά» να εξαντλείται σε μία ψήφο. Παρουσιάζεται ως στάση υπευθυνότητας, ως το ύψιστο δικαίωμα του «πολίτη», ως αντανάκλαση της κοινωνικής «βούλησης», ενώ στην πραγματικότητα δίνει το πράσινο φως σε κάποιους άλλους να αποφασίζουν για λογαριασμό μας, σε κάθε πεδίο της ατομικής και κοινωνικής μας ζωής. Παράλληλα, το εκάστοτε αποτέλεσμα της εκλογικής αναμέτρησης, βασισμένο στην αρχή της πλειοψηφίας, θα πρέπει να επιβληθεί αδιαμαρτύρητα στα υπόλοιπα άτομα, στερώντας τους την όποια δυνατότητα αυτοοργάνωσης, συνδιαμόρφωσης και σύνθεσης. Γι' αυτό και δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ότι οι -κάθε λογής- εκλογές (βουλευτικές, φοιτητικές, μαθητικές) μπορούν να λειτουργήσουν απελευθερωτικά για όλες/ους/α μας.

Όποια και αν είναι τα αποτελέσματα της εκλογικής αναμέτρησης, αυτό που «εκπαιδευόμαστε» να μην αμφισβητούμε είναι η ίδια η εκλογική διαδικασία· το κύριο άλλοθι αυτών που ελέγχουν και εντέλει ρημάζουν τις ζωές μας, παρουσιάζοντας τις κυριαρχικές επιλογές τους ως δικές μας· μια βαλβίδα ασφαλείας που κάθε τέσσερα χρόνια επιτρέπει την εκτόνωση των ψηφοφόρων και διασφαλίζει τη διαιώνιση της κυριαρχίας κράτους και αφεντικών. Στην πραγματικότητα, συνιστά την απόλυτη απουσία μας, την αποποίηση των ευθυνών μας και την εναπόθεση, τελικά, των ίδιων των ζώων μας και των κοινωνικών υποθέσεων σε μία άθλια μειοψηφία επικίνδυνων εξουσιομανών.

Τα τελευταία σχεδόν 15 χρόνια ζούμε σε μια διαρκή συνθήκη «έκτακτης ανάγκης», σε μια συστημική κρίση που, αν και αλλάζει ονόματα και μορφές (οικονομική, ανθρωπιστική-μεταναστευτική, υγειονομική, ενεργειακή), έχει πάντα κοινό παρονομαστή την περαιτέρω καταπίεση, εκμετάλλευση και εξαθλίωση όλων εμάς των «από κάτω». Άλλωστε, αυτές οι «κρίσεις» αποτελούν προϊόν του ίδιου του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος, όσο κι αν οι διαχειριστές του θέλουν να τις παρουσιάζουν ως κάτι έξω από αυτό. Οι όποιες αντιδράσεις και κοινωνικές αντιστάσεις παράγονται μέσα σ' αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα θα πρέπει είτε να κατασταλούν είτε να μεταστραφούν σε άκαπνες διαμαρτυρίες που αιτούνται «αλλαγής», χωρίς να παρέχουν τη δυνατότητα ουσιαστικής ρήξης με το υπάρχον. Και επειδή η διαρκής καταστολή ενέχει τον κίνδυνο να φέρει το αντίθετο αποτέλεσμα, πυροδοτώντας μια κοινωνική εξέγερση που θα αποσταθεροποιήσει την «εύρυθμη» λειτουργία του συστήματος, οι εκλογές έρχονται να αποσπάσουν την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση, ανανεώνοντας την περίοδο χάριτος για νέους πολιτικούς διαχειριστές που θα προχωρήσουν τους κυριαρχικούς σχεδιασμούς όσο το δυνατόν χωρίς κραδασμούς.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΤΗ ΣΧΟΛΗ, ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Στις 21 Μαΐου μάς καλούν να διαλέξουμε τους επόμενους δυνάστες μας. Αυτούς που θα διασφαλίσουν με κάθε κόστος τη λειτουργία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Ενός συστήματος που παράγει κι αναπαράγει διαχωρισμούς και εξουσιαστικές σχέσεις· που χτίζεται πάνω στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και την εξαθλίωση όλων εμάς των «από κάτω» προς όφελος της πολιτικής και οικονομικής ελίτ. Η μόνη διέξοδος από ένα τέτοιο σύστημα είναι η αποχή από κάθε εκλογική διαδικασία και η ενεργή συμμετοχή σε ό,τι μάς αφορά. Αποχή από τις εκλογές δεν σημαίνει να κλειστούμε στα σπίτια μας και να παραδοθούμε στην εσωστρέφεια και την εξατομίκευση, ούτε να τιμωρήσουμε τους «κακούς» πολιτικούς. Συνειδητή αποχή από τις εκλογές σημαίνει να επανοικειοποιηθούμε την κλεμμένη μας ζωή στο εδώ και τώρα.

Να πάψουμε να πιστεύουμε ότι αυτός ο τρόπος κοινωνικής οργάνωσης είναι μονόδρομος. Να συνεχίσουμε τους πολύμορφους αγώνες απέναντι σε κράτος, κεφάλαιο, πατριαρχία και κάθε είδους εξουσία. Να αρνηθούμε οποιαδήποτε λογική διαμεσολάβησης και πλειοψηφίας-μειοψηφίας.

Να χτίσουμε κοινότητες αγώνα στη δουλειά, το σχολείο, τη γειτονιά, χωρίς καθοδηγητές, αντιπροσώπους και ειδικούς, με αυτοοργανωμένες συλλογικές διαδικασίες, αντιεραρχικά και οριζόντια, εκεί όπου οι αποφάσεις θα λαμβάνονται και θα υλοποιούνται από εμάς τις ίδιες και τους ίδιους.

Να δημιουργήσουμε αντιδομές, συνελεύσεις, στέκια, καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα εδάφη. Με πυξίδα μας την αλληλοβοήθεια, με την καθεμία σύμφωνα με τις δυνατότητές της, στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του. Μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του κόσμου της εξουσίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μάης 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ 21/5 από τις 12:00 στην κατάληψη ΑΓΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος
στο πάρκο τρίτση
agros.espivblogs.net * agros@espiv.net
Πρόσβαση Β12-711, Στάση: 6η Χασιάς